

KAPITAŁ LUDZKI
 NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

 Projekt współfinansowany przez
 Unię Europejską w ramach
 Europejskiego Funduszu
 Społecznego

UNIA EUROPEJSKA
 EUROPEJSKI
 FUNDUSZ SPOŁECZNY

Nazwa przedmiotu		Kod ECTS	
Teoretyczne i praktyczne aspekty komunikacji przekładowej		9.4.0538	
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot			
Zakład Języka Rosyjskiego i Przekładoznawstwa			
Studia			
wydział	kierunek	poziom	drugiego stopnia
Wydział Filologiczny	Filologia rosyjska	forma	stacjonarne
		moduł	Podstawowa
		specjalnościowy	
		specjalizacja	wszystkie
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących)			
dr Ewa Konefał; dr hab. Magdalena Jaszczewska; prof. dr hab. Alicja Pstyga; dr Tatiana Kananowicz; dr Wanda Stec			
Formy zajęć, sposób ich realizacji i przypisana im liczba godzin		Liczba punktów ECTS	
Formy zajęć		2	
Ćw. audytoryjne		20 godzin – udział w zajęciach	
Sposób realizacji zajęć		10 godzin – przygotowanie do zajęć	
zajęcia w sali dydaktycznej		5 godzin – przygotowanie ustnej prezentacji	
Liczba godzin		15 godzin – przygotowanie do testu zaliczeniowego i zaliczenie	
Ćw. audytoryjne: 20 godz.		Razem: 50 godzin = 2 ECTS	
Termin realizacji przedmiotu			
2023/2024 zimowy			
Status przedmiotu		Język wykładowy	
- obowiązkowy		- rosyjski w wymiarze 50.00%	
- fakultatywny (do wyboru)		- polski w wymiarze 50.00%	
Metody dydaktyczne		Forma i sposób zaliczenia oraz podstawowe kryteria oceny lub wymagania egzaminacyjne	
- Analiza tekstów z dyskusją		Sposób zaliczenia	
- Analiza zdarzeń krytycznych (przypadków)		Zaliczenie na ocenę	
- Dyskusja		Formy zaliczenia	
- Prezentacja		- ustalenie oceny zaliczeniowej na podstawie ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie trwania semestru	
		- ustna prezentacja wybranego zagadnienia	
		test zaliczeniowy	
		Podstawowe kryteria oceny	
		Student otrzymuje zaliczenie z oceną na podstawie:	
		<ul style="list-style-type: none"> • czynnego udziału w zajęciach – 30%; • ustnej prezentacji wybranego zagadnienia – 20 %; • testu zaliczeniowego – 50%. 	
Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się			

zakładany efekt uczenia się	udział w dyskusjach	prezentacja	test zaliczeniowy
	Wiedza		
K_W01	X	X	X
K_W03	X	X	X
	Umiejętności		
K_U02	X	X	-
K_U04	X	X	-
K_U07	X	X	-
	Kompetencje społeczne		
K_K01	X	X	X

Określenie przedmiotów wprowadzających wraz z wymogami wstępnymi**A. Wymagania formalne**

Wybór przedmiotu

B. Wymagania wstępne

Znajomość języka rosyjskiego na poziomie umożliwiającym realizację założonych efektów uczenia się.

Cele kształcenia

Poszerzenie i ugruntowanie wiedzy z zakresu przekładoznawstwa, zwłaszcza w zakresie podstawowych kategorii przekładu, a także spojrzenie na różne techniki, strategie oraz wybrane problemy szczegółowe przekładu z perspektywy globalnej oceny rozwiązań translatorskich w tekście oraz możliwości ich zastosowania w praktyce tłumaczeniowej.

Treści programowe

Przekładoznawstwo jako dyscyplina teoretyczna i aplikatywna: przedmiot i obszary zainteresowań. Podstawowe kategorie translatorskie: ekwiwalencja, adekwatność, przekładalność/nieprzekładalność, jednostka tłumaczenia w ujęciu przedstawicieli różnych szkół przekładu. Typologia przekładu; lokalizacja i przekład tekstów multimodalnych. Techniki i strategie translatorskie i ich zastosowanie w tłumaczeniu tekstów różnych gatunków. Techniki tłumaczenia nazw własnych i jednostek nacechowanych kulturowo. Krytyka i ocena jakości przekładu; erratologia przekładowa (typologia i analiza błędów w tłumaczeniu). Warsztat tłumacza: słowniki i narzędzia elektroniczne w praktyce translatorskiej.

Treści programowe mogą być modyfikowane przez prowadzącego w zależności od stopnia zaawansowania i potrzeb grupy ćwiczeniowej.

Wykaz literatury**A. Literatura wymagana do ostatecznego zaliczenia zajęć****A.1. wykorzystywana podczas zajęć**

- Baker M., Saldanha G. (eds.), Routledge Encyclopedia of Translation Studies. 3rd edition, London–New York 2019.
 Balcerzan E., Literatura z literatury (strategie tłumaczy), Katowice 1998.
 Bogucki Ł., Tłumaczenie wspomagane komputerowo, Warszawa 2009.
 Bukowski P., Heydel M. (red.), Współczesne teorie przekładu. Antologia, Kraków 2009.
 Holmes J.S. (1972/2004), The Name and Nature of Translation Studies, [w:] The Translation Studies Reader (2004), ed. by L. Venuti, London–New York, pp. 172–185.
 Kielar B., Zarys translatoryki, Warszawa 2003.
 Lewicki R., Zagadnienia lingwistyki przekładu, Lublin: Wydawnictwo UMCS, 2017.
 Piotrowska M., Proces decyzyjny tłumacza, Warszawa 2016.
 Pstygą Alicja, Multimodalność przekazu medialnego a przekład, „Przegląd Rusycystyczny” 2, 2021, s. 39-54.
 Skibińska E. (red.), Przypisy tłumacza, Wrocław-Kraków 2009.
 Алексеева Ирина С., Текст и перевод. Вопросы теории, Москва 2008.
 Влахов С., Флорин С., Непереводимое в переводе, Москва 1980.
 Ермолович Д.И., Методика межъязыковой передачи имён собственных, Москва 2001.
 Комиссаров В.Н., Слово о переводе (очерк лингвистического учения о переводе), Москва 1973.
 Крупнов Виктор Н., Лексикографические аспекты перевода. 2-е изд., доп., Москва 2009.
 Сдобников Вадим В., Калинин Кирилл Е., Петрова Ольга В., Теория перевода. Коммуникативно-функциональный подход. 2-е изд., Москва 2020.
 Сдобников В.В., Оценка качества перевода (коммуникативно-функциональный подход), Москва 2015.
 Семенов Александр, Локализация игры: взгляд со стороны переводчика,
<https://app2top.ru/columns/lokalizatsiya-igry-vzglyad-so-storony-perevodchika-82281.html>
 Шевчук Валентин Н., Информационные технологии в переводе. Электронные ресурсы переводчика – 2, Москва 2013

A.2. studiowana samodzielnie przez studenta

Bogucki Ł., Dybiec-Gajer J., Piotrowska M., Tomaszewicz T., Słownik polskiej terminologii przekładoznawczej, Kraków 2019.

de Bończa-Bukowski Piotr, Heydel Magda (red.), Polska myśl przekładoznawcza. Antologia, Kraków 2013.

Hejrowski Krzysztof, Iluzja przekładu, Katowice 2015.

Hejrowski Krzysztof, Kognitywno-komunikacyjna teoria przekładu, Warszawa 2004.

Kozłowska Z., Szczęsny A., Tłumaczenie pisemne na język polski. Kompedium, Warszawa 2018.

Pieńkos Jerzy, Podstawy przekładoznawstwa. Od teorii do praktyki, Kraków 2003.

Wojtasiewicz Olgierd, Wstęp do teorii tłumaczenia, Warszawa 1993.

Галь Нора, Слово живое и мертвое, Москва 2001 (lub inne dowolne wydanie)

Kierunkowe efekty uczenia się

K_W01; K_W03

K_U02; K_U04; K_U07

K_K01

Wiedza

Student

- ma pogłębioną wiedzę o różnorodności przedmiotowej i metodologii badań przekładoznawczych (K_W01);
- ma uporządkowaną wiedzę obejmującą terminologię, teorię i metodologię w zakresie nauki o języku, kulturze i przekładzie (K_W03).

Umiejętności

Student

- posiada pogłębione umiejętności badawcze, obejmujące analizę prac innych autorów, syntezę różnych idei i poglądów, dobór metod i konstruowanie narzędzi badawczych, opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie złożonych problemów w zakresie przekładoznawstwa (K_U02);
- posiada umiejętność integrowania wiedzy w zakresie językoznawstwa, komunikacji i przekładoznawstwa oraz jej zastosowania w nietypowych sytuacjach profesjonalnych (K_U04);
- posiada umiejętność formułowania opinii krytycznych o przekładzie na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia oraz umiejętność prezentacji opracowań krytycznych w różnych formach (K_U07).

Kompetencje społeczne (postawy)

Student

- ma świadomość zakresu swojej wiedzy o przekładzie oraz powiązania jej z wiedzą z zakresu innych dyscyplin humanistycznych, przede wszystkim językoznawstwa, literaturoznawstwa oraz kulturoznawstwa (K_K01).

Kontakt

ewa.konefal@ug.edu.pl